

bør underkende Testamentets Gyldighed. Men til Belysning af, hvorledes man har Lov til at betragte Testamentet ud fra den Behandlingsmaade, man har givet det, har det dog nogen Vægt, at Kommunalbestyrelsen allerede saa tidligt som 1845, 1848 og 1850 har udtalt sig paa den angivne Maade. At der er formel Ret til at foretage det Skridt, som her foreslaas, kan der sikkert ikke efter vor Lovgivning være allermindste Tvivl om.

Om det er værd at opretholde selve Systemet for den nuværende Bestyrelsessammensætning, at Bestyrelsen er selvsupplerende — vel endogsaa paa den Maade, at et Medlem ofte vil sidde i Bestyrelsen udpeget af sin Forgænger og ikke med nogen anden Hjemmel end den, at han er udpeget af sin Forgænger —, kan dog vel være Tvivl underkastet. Det Forslag, som er fremsat af Raadmand Hage, og som har faaet Tilslutning fra vore højeste Museumsautoriteter, f. Eks. i den Skrivelse, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) oplæste, er jo særdeles lempeligt, idet det paa ingen Maade vil rokke ved de nuværende Bestyrelsesmedlemmers Ret til at blive siddende som Bestyrelsesmedlemmer, men tværtimod vil give dem fuld Lejlighed til at bevare deres Sæde og kun vil berøve dem Retten til at udpege deres Eftermænd. Forslaget er endvidere overmaade hensynfuldt, for saa vidt som det i alt væsentligt bygger paa den samme Sammensætning af Museumsbestyrelsen, som allerede tidligere har været, og kun tilføjer Repræsentanter for Kommunalbestyrelsen. Allerede i 1845, to Aar efter, at Kodicien var givet, udtalte Borgerrepræsentationen, at efter dens Mening var en større Andel for Kommunalbestyrelsen i Museumsbestyrelsen noget, der vel lod sig forene med Bestemmelserne i Thorvaldsens Testamente. Men, som sagt, det, der her foreslaas af Ministeriet efter Kommunalbestyrelsens Anmodning, er, som det stærkt og med Rette er fremhævet, kun dette at fremkalde en lovgivningsmæssig Ret til at komme ud over Vanskelighederne, hvis Knuden ikke lader sig løse paa anden Maade. Derfor vil jeg ogsaa for mit Vedkommende tro, at de 4 Bestyrelsesmedlemmers Bemærkning om, at de, hvis Lovforslaget bliver til Lov, vil udtræde af Bestyrelsen, ikke vil blive til Virkelighed, naar de erfarer, hvad Hensigten med Loven er. Om den nuværende Bestyrelse maa man jo sige, at den ikke eller i alt Fald kun i forsvindende Grad,

□

da kun nogle af dens Medlemmer har haft langvarigt Sæde i Bestyrelsen og ingen af dem som Leder mere end i ganske kort Tid, har Ansvar for de Forsømmelser, som er begaaede, og at den meget vel kunde blive siddende under de nye Forhold og samvirke med Medlemmer af Kommunalbestyrelsen til Held for en videre Udvikling af Forholdene i Thorvaldsens Museum, naar det ene, som ønskes af Kommunalbestyrelsen, er, at den, der ejer Museet og skal afholde alle Udgifterne ved det, ogsaa faar nogen Indflydelse paa dets Bestyrelse, og naar det andet, som ønskes, er, at de, der nu sidder som Bestyrelse, ikke skal have Ret til at udpege deres Eftermænd, men at dette Valg skal overgaa til fuldt kompetente Forsamlinger.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Staining: Jeg vil tillade mig at nedlægge Indsigelse mod en Bemærkning af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), der lød omtrent saaledes, at Bestyrelsen for Museet havde Grund til at beklage sig over den lidet hensynfulde Maade, hvorpaa Sagen er ført frem. Jeg vil, for saa vidt der dermed sigtes til Kommunalbestyrelsens Optræden i Sagen, absolut tilbagevise denne Paastand som ubegrundet. Der er saa langt fra vist nogen hensynsløs eller lidet hensynfuld Optræden mod Museumsbestyrelsen, at Borgerrepræsentationens Udvalg tværtimod i største Elskværdighed gentagende har søgt Forhandling med Museumsbestyrelsen. Den lidet hensynfulde, stærkt afvisende Optræden er ganske utvivlsomt kun udvist fra de 4 Bestyrelsesmedlemmers Side. Af Kommunalbestyrelsen er der handlet saa hensynfuldt, som man har kunnet det, og de 4 Bestyrelsesmedlemmer er gjort bekendte med, at Kommunalbestyrelsen, hvis Vejen gennem Forhandling ikke maatte kunne føre til noget Resultat, agtede at henvende sig til Lovgivningsmagten for paa lovlig Vis at faa hidført de Forandringer, man maatte tilstræbe. Bestyrelsen har paa de to Forhandlingsmøder, der har været afholdte, ganske afvist Tanken om at forhandle om Ændringer i de nuværende Bestyrelsesforhold, og derefter er Kommunalbestyrelsen gaaet den Vej, som den har ladet Museumsbestyrelsen vide, den vilde gaa, nemlig Vejen til Lovgivningsmagten. Noget lidet hensynfuldt i denne Adfærd kan neppe bebrejdes Kommunalbestyrelsen,